

POČEĆI

ŠKOLSKI LIST SREDNJE MJEŠOVITE ŠKOLE "BRATSTVO-JEDINSTVO"

BR. 47 - MART 2013. - ULCINJ

Članovi redakcije

Popović Aneta
Bačlija Aleksandar
Redžematović Damir
Vujošević Jovana
Čaušić Azra
Vejsilović Edin
Lukić Ivana
Bogućanin Zerina
Micić Anđela
Vukoslavčević Nina

Najbolji učenici

I razred: Edona Čaprić I-4
 II razred: Anhela Husenaj II-2
 III razred: Armina Madžurić III-5
 IV razred: Valdrin Hajdari IV-5

Najbolji učenik škole:

Aneta Popović IV-1

Najaktivniji čitalac:

Aida Bećović IV-4

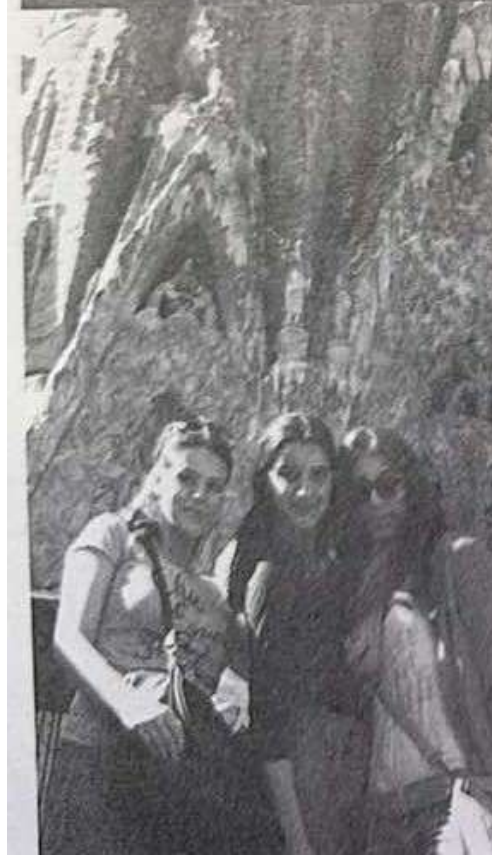
Dragi čitaoci,

Nakon više dana intenzivnog rada redakcije, pred vama je još jedan broj godišnjeg školskog lista. Trudili smo se da obuhvatimo što više tema iz školskog života, kako bi svako mogao pronaći nešto interesantno u ovih par stranica. Nastavili smo tradiciju opisivanja utisaka sa **mature ekskurzije**, sa željom da vam mješavinom teksta i (mnogo) slika prenesemo impresije maturanata. Potom smo odlučili da vam damo uvid u razne **školske aktuelnosti**, poput rada školskog parlamenta i programa **razmjene učenika**. Izdvojili smo talentovane učenike iz naše škole iz različitih oblasti. Ovoga puta se nismo ograničili na **prozu i poeziju** pisanu samo na našem jeziku, već smo obuhvatili i radove na engleskom i njemačkom jeziku.

Pa, eto, mi smo se potrudili, a na vama je da odlučite da li se naš trud isplatio!

REDAKCIJA

MATURSKA

Većina nas je ljeto 2012. godine provelo radeći i razmišljajući o ekskurziji koja nas je čekala u septembru. Unaprijed su pravljene planovi za lud i nezaboravan provod. Tako su nam prolazili vrel i radni dani. Željno iščekivano jutro polaska je osvanulo i ekipa je krenula!

Prva stanica nam je bila Italija, mjesto po imenu Lido di Jesolo i hotel za izgubljene duše u kojem, u tom momentu, i grom slučaja, nije bilo ama baš nijedne. Samo mi, u Italiji, umorni od puta i, u neku ruku razočarani, jer nam taj prvi dan, odnosno prva noć na ekskurziji i nije bila nešto interesantna. Štaviše, bilo je krajnje dosadno, i činilo se da će nam ta ekskurzija poslužiti kao poređenje za neko gubljenje vremena. Izgledalo je da ćemo ubuduće govoriti : „Smorili smo se ka' na ekskurziju...”

Uprkos svemu, zoru smo dočekali na nogama i sa osmijehom na licu krenuli dalje u avanturu. Čekalo nas je dugo putovanje autobusom jer je trebalo stići iz Italije u Španiju, ali smo bili naoružani strpljenjem i optimizmom. Atmosferu u autobusu doveli smo do usijanjanja, tako da neispavani i umorni nisu imali prilike da odmore, zbog čega je bilo i nervoznih i ljutih. Međutim, ni to nas nije omelo u ostvarivanju našeg cilja koji se odnosio na nespavanje. Dogovor je bio SPAVANJA BEZ.

EKSKURZIJA

Pla de Palau
↑ Port Vell
↑ Port Olimpic
↑ La Rambla
atalunya

Kad smo napokon stigli u Španiju, u *Lloret de Mar*, uvjerali smo se da ipak nismo bacili pare kojima smo platili putovanje. Sve je bilo savršeno i sa sigurnošću mogu reći da smo svi bili zadovoljni. Ni tada se nikome nije spavalo, već smo poskakali u bazen i time obilježili početak uživanja! Tri noći provedene u *Lloret de Maru* su zaista bile nezaboravne i u potpunosti su ispunile naša očekivanja. Imali smo bezbroj mogućnosti kako provesti slobodno vrijeme i upoznati nova mjesta. Oni koji su bili raspoloženi za lumpovanje imali su bazen, plaže i lude žurke, a ni oni koji su bili za neke mirnije varijante, poput restorana i nacionalnih večeri, nisu bili zakinuti. Vrijedna pomena je i diskoteka *Hollywood*, koja nas je zaista oduševila.

Pored diskoteke, valjalo bi pomenuti i posjetu stadionu *Barcelone*, akvarijumu, parku *Guell*, katedrali *Sagrada Famillia*, itd. Iz Španije smo se uputili u *Francusku*, gdje smo posjetili *Nicu*, *Kan*, i čuvenu parfimeriju *Galliard*. Čekao nas je i *Monte Karlo*, kraljevina *Monako*. Osjećaj neopisiv. Zatim smo imali još jednu noć u autobusu, i naravno ponovo žurka na točkovima. Poslednja noć je bila u Italiji, vjerovatno ironično, ali koliko nam je bilo loše prvu noć toliko nam je bilo odlično zadnje noći!

Pokušala sam da vam bar malo dočaram kako je nama bilo na putu po Evropi, a sve što ja nisam rekla, neka vam kažu slike...

Aktuelnosti u školi

ŠKOLSKI PARLAMENT:

Ono što je bitno napomenuti jeste da je Parlament škole već uveliko počeo sa svojim radom. Članovi iz svih odjeljenja su izabrani na osnovu njihovog interesovanja za učestvovanje u organizaciji školskih aktivnosti. Već su mnoge aktivnosti organizovane od strane našeg Parlamenta, a mi bismo izdvojili sledeće:

1. Formiranje brojnih školskih sekcija (*literarna, sportska, debatni klub, itd.*)
2. Na inicijativu Parlamenta započeto je sa informisanjem učenika preko televizora u hodniku
3. Organizovane su debate na različite teme bliske učenicima.
4. Obnovljen je i dopunjen kućni red škole.
5. Organizovano je predavanje na temu „*Mi protiv AIDS-a*“
6. Organizovana je *humanitarna akcija* kojom smo pomogli djeci u Dnevnom centru za djecu sa smetnjama u razvoju.

DEBATNI KLUB:

Debatni klub je i ove godine nastavio sa svojim radom pod vođstvom koordinatorke prof. *Remzije Rejzi*. Teme su izabrane na inicijativu samih debatera i obuhvataju aktuelne školske i društvene probleme. Naši učenici, **Balša Čović**, **Aleksandar Bačlija** i **Aneta Popović** su učestvovali na nacionalnom takmičenju mladih debatera, steknuvši tako brojna korisna iskustva u ovom polju.

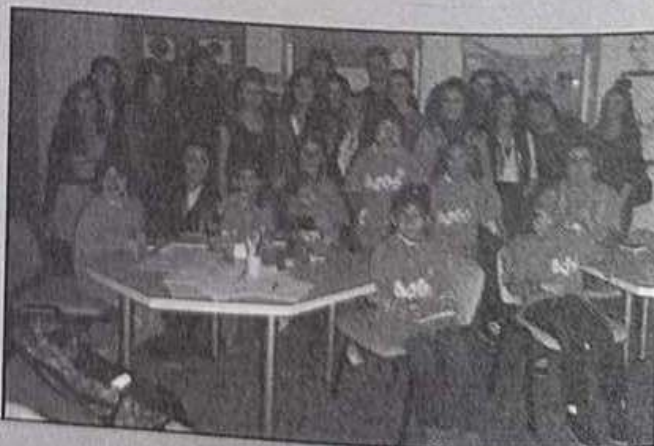
„MI PROTIV AIDS-a“:

Uoči prvog decembra, Dana borbe protiv AIDS-a, održano je opširno, dvojezično predavanje od strane učenika i učenica: **Anete Popović**, **Anje Marsenić**, **Ngadhujim Tele** i **Jasmine Gjenciq**. Predavanju su prisustvovali brojni zainteresovani učenici naše škole koji su aktivno učestvovali i davali svoja kritička mišljenja na datu temu.

HUMANITARNA AKCIJA ĐAČKOG PARLAMENTA

Učenici naše škole su još jednom pokazali da umiju biti solidarni i spremni pomoći onima kojima je pomoć najviše potrebna. Uz malo naše dobre volje, skupili smo dovoljno materijalnih sredstava da obezbjedimo **Centru za djecu sa smetnjama u razvoju** potrebno ortopedsko pomagalo, na kojem će djeca vježbati. Akcija se odvijala u okviru Novogodišnjih praznika.

Warum Deutsch lernen?

I ove godine se održava ispit na internacionalnom nivou za dobijanje diploma DSD (nivo A2/B1). Ne samo učenici koji nastavu pohađaju kod profesora iz inostranstva imaju priliku da dobiju ovaj prestižni sertifikat, već iste šanse imaju i oni učenici koji njemački uče kod prof. *Imre Četković*. Naša škola je poznata, između ostalog, i po ovom projektu, ali i po kolektivnim rezultatima koji naši učenici postižu iz poznavanja njemačkog jezika. Osim toga, ove godine su učenici koji nastavu pohađaju kod profesora *Armina Schurra* polagali ispit na nivou B2/C1, čijim su rezultatima veoma zadovoljni. Nadamo se da će nam stečena diploma dobro doći u daljim planovima za studiranje, pa i rad u inostranim državama.

Razmjena učenika

Sedamnaestog februara smo nas dvadeset četvoro učenika iz Ulcinja krenuli autobusom sa profesorom njemačkog, *Berndom Vogelom*. Čekalo nas je putovanje dugo 24 sata, i više. Kada smo stigli u Njemačku, prva stanica nam je bio grad *Ulm* u kojem smo posjetili jednu od najvećih katedrala u ovoj državi. Drugog dana smo krenuli sa razgledanjem grada *Freudenstadta*, u kojem smo bili smješteni. Posjetili smo opštinu, školu, i vidjeli njihov način rada. Osim *Freudenstadta*, posjetili smo i gradove *Karlsruhe* i *Stuttgart*. U *Stuttgartu* smo posjetili *Mercedes-Benz* muzej, klizalište, jahačke staze, a i imali smo zadovoljstvo da ručamo u nekim od poznatijih restorana, poput „*McDonald's-a*“ i „*Enchilade*“. Tri dana smo radili grupne projekte na razne teme. Povratak u Crnu Goru je uslijedio 28. februara, te smo se vratili, ispunjeni utiscima i nostalgijom za ovim divnim mjestima.

Jovana i Nikoleta II-1

Svake godine njemačka Vlada (program pod nazivom **PAD - Pädagogischer Austauschdienst**) dodjeljuje stipendije za najbolje učenike njemačkog jezika iz čitavog svijeta. Učenici koji su pokazali izuzetan uspjeh i znanje tokom učenja njemačkog jezika dobijaju nagradu, boravak u trajanju od mjesec dana u Njemačkoj. Iz Crne Gore ta nagrada se dodjeljuje jednom učeniku iz Berana i jednom učeniku iz Ulcinja. Iz Ulcinja stipendija se dodjeljuje učeniku iz klase prof. *Bernd Vogela* i prof. *Armin Schurra*. Ove godine stipendiju je dobila *Isidora Đakonović*. Po programu od mjesec dana, dvije

nedjelje obilaze se najznačajniji gradovi Njemačke i posjećuju kulturni i istorijski objekti. Obuhvaćena je i posjeta Njemačkom Parlamentu i najvišem vrhu Njemačke (*Zugspitze*). Preostale dvije nedjelje se provode u njemačkoj porodici. U toku tih nedjelja redovno se pohađa nastava, vrši se hospitacija radi usavršavanja njemačkog jezika.

U mojoj grupi je bilo stipendista iz Rumunije, Egipta, Litvanije, Tajlanda i Tadžikistana. Svi smo se super slagali sa svim stipendistima iz svih dijelova svijeta i proveli nezaboravni mjesec dana u Njemačkoj. Ovo je bilo jedno predivno iskustvo i smatram da je program Vlade i Ambasade Njemačke odlično osmišljen.

Za uspjeh učenika je svakako odgovoran i predan rad profesora, kao i izvanredna saradnja sa učenicima.

Isidora Đakonović III-1

TAKMIČENJA

Na državnom takmičenju održanom 2. i 3. marta u Podgorici, imali smo svoje predstavnike iz engleskog i njemačkog jezika. Iz engleskog jezika su učestvovali učenici **Ivana Lukić i Aleksandar Bačlija**, a iz njemačkog jezika su nas predstavljali **Nikola Maković, Aneta Popović i Leart Mollabeqiri**. Aleksandar Bačlija se sa svojim znanjem engleskog plasirao među deset najboljih, dok je Aneta Popović osvojila **treće** mjesto iz njemačkog jezika na nivou države. Ovi rezultati predstavljaju motivaciju za njihov dalji rad u ovim poljima.

NATO & YOUTH DIVERSITY DIALOGUE

Početkom oktobra, 25 učenika naše škole učestvovali su u gorenavedenom projektu pod pokroviteljstvom NVO „New Horizon“, uz finansiranje Američke ambasade. Učenici su imali priliku da se upoznaju sa načinom funkcionisanja NATO-a i slušali predavanja o evroatlantskim integracijama od strane brojnih iskusnih predavača. Osim toga, organizovana je i jednodnevna posjeta opštini Berane, tj. učenicima iz ove opštine, koji su takođe uzeli učešće u ovom programu u okviru istog projekta. Po završetku ovog iskustva, učenici su dobili sertifikate od ambasadorke **Sue K. Brown**.

PROBLEM NARKOMANIJE KOD SREDNJOŠKOLACA

U našoj školi nedavno je izvršena anketa na inicijativu školskog pedagoga o ovom problemu. Cilj ankete je bio saznati koliko naši učenici poznaju ovaj problem. Pokazano je da učenici za glavne uzročnike prepuštanju ovom poroku drže probleme u porodici i školi, kao i želju za popularnošću. Većina učenika je odgovorila da poznaju barem jednog narkomana. Osim toga, učenici takođe smatraju marihuanu drogom. Ono što je bitno istaći, jeste da bi naši učenici željeli o ovom problemu čuti više od strane stručnjaka ili medija.

RENOVACIJE U ŠKOLI

Direktor je najavio dvije nadolazeće investicije! Prva donacija podrazumjeva ulaganje evropskih zemalja u energetska efikasnost naše škole. U učionicama će se instalirati radijatori, biće izvršena izolacija krova, zamjena bravarije i poboljšanje sanitarija. Druga investicija će se ostvariti u vidu kredita kojeg dodjeljuje Ministarstvo u cilju izgradnje nove zgrade na Ulcinjском polju. Radujemo se što će u narednih desetak dana biti osvijetljeno školsko dvorište, i to uz pomoć donacija opštine i elektrodistribucije.

Edin Vejsilović IV-1

Vjerovali ili ne!

СУДАР КОЛИМА НА БОЖИК
ИМале су сестре близнакиње
Лортејн и Ливинија Крисмас
(на енглеском - Божић)
Када су једна к другој
пошле да уруче поклоне.

**ЗУБНА ПАСТА
ЗА ПСЕ**
С УКУСОМ
ГОВЕДИНЕ ИЗУМ
ЈЕ УРСУЛЕ ДИТРИХ,
СТОМАТОЛОГА ИЗ
КАЛИФОРНИЈЕ.

ЦРНИ СНЕГ
ПАО ЈЕ У ФРАНЦУСКОЈ
6. ДЕЦЕМБРА
1926. ГОДИНЕ.

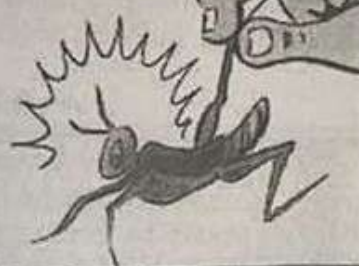

**БАКШИШ ОД 170.000
ДОЛАРА**

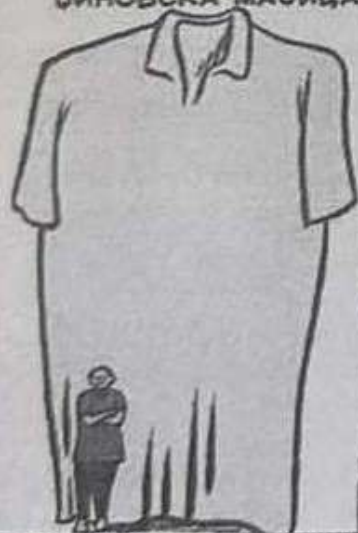
ОСТАВИО ЈЕ БРУНЕЈСКИ
СУЛТАН ХАСАН БОЛКИАХ
ОСОБЉУ ЈЕДНОГ
ХОТЕЛА У НИКОЗИЈИ,
НА КИПРУ. 1993. ГОДИНЕ.

**СКАКАВАЦ,
ИЗВЕДЕН НА СУД**

У ПАЗАГИ, РУСИЈА, ОСУЂЕН
ЈЕ 1866. ГОДИНЕ НА СМРТ
ДАВЉЕЊЕМ.

**ЛИНОВСКА МАЈИЦА НАПРАВЉЕНА ОД 21 МЕТРА ЖУТЕ
ПАМУЧНЕ ТКАНИНЕ, ДУГАЧКА 5
МЕТРА И ШИРОКА 4 МЕТРА,
ИЗЛОЖЕНА ЈЕ У ФРАНЦУСКОМ
ГРАДУ КАРМОУ.**

**КАМЕНА ИЗАЗВАНА ЗВОНАВОМ
ЗЕРАСАЛА ЈЕ ЦРКВУ СЕНТ НИКОЛАС
У ШВАЈЦАРСКОЈ 1749. ГОДИНЕ, АЛИ
ЗВОНИК ЈЕ ОСТАО
НЕОШТЕКЕН.**

**БОДРЕЊЕ 79.431 РАГБИ НАВИЈАЧА ИЗАЗВАЛО ЈЕ
ПОДРХТАВАЊЕ ТЛА ЗАБЕЛЕЖЕНО СЕИЗМОГРАФОМ
ТОКОМ УТАКМИЦЕ НА ТАЈГЕР СТАДИОНУ ЛУИЗИЈАНА
СТЕЈТ УНИВЕРЗИТЕТА 1988. ГОДИНЕ.**

**КОУТОУБИА, ТОРАЊ
КОЈИ ВЕК ВИШЕ ОД
800 ГОДИНА МИРИШЕ
НА 900 ЦАКОВА
ПАРФЕМА
КОЈИ СУ УМЕШАНИ У
МАЛТЕР ПРИЛИКОМ
ЗИДАЊА ОВЕ ГРАЂЕВИНЕ,
НАЛАЗИ СЕ У МАРАКЕШУ У
МАРОКУ.**

Mlade nade

Jedan od muzičkih talenata naše škole, **Luka Đakonović**, slijedi svoje snove, i na sigurnom je putu da ih ispuni. Ljubav prema muzici i svoj neosporan talenat nedavno je pokazao i u pjevačkom takmičenju „Let ka zvijezdama“. Luka kaže da je ljubav prema muzici otkrio još u ranom djetinjstvu, i da je svoj prvi nastup imao na karaokama u tadašnjem kafiću „Ex“. Za stil muzike je odabrao alternativni rok, a idol mu je pjevač Thom Yorke iz grupe „Radiohead“. Prijavio se na LKZ zbog želje da nauči više, i da izađe iz anonimnosti. Iz ovog iskustva kaže da je stekao mnogo prijatelja. Luka ne isključuje muziku kao svoj životni put.

Anđela Micić III-1

„Počela sam sa manekenstvom od malih nogu, jer me je oduvijek privlačio taj sjaj i glamur. Naporno sam radila i trudila se, često žrtvovala školu i društvo, ali mi se na kraju isplatilo. Dvanaestog decembra su me pozvali da budem u hotelu „Splendid“ četiri dana. Sve je bilo novo za mene, malo iscrpljujuće, ali sam napokon radila nešto što zaista volim. Upoznala sam mnogo novih drugarica sa kojima sam ostala u kontaktu. Nakon mnogo priprema došla je i noć revije. Bila sam uzbuđena, imala sam tremu, nisam očekivala nikakvu nagradu. Kada sam izašla na pistu, osjećala sam se posebno, bila sam odlučna da što bolje odradim svoj zadatak. Poslije nekog vremena, i moje ime je bilo prozvano. Bila sam izabrana za prvu pratilju.

Sva srećna sam se vratila za Ulcinj sa svojim društvom. Osvojila sam put u Rim, na kojem se nadam da ću započeti ozbiljniju karijeru.“

Aleksandra Dedivanović

Senad Aručević, učenik odjeljenja generacije '95. je jedan od malobrojnih učenika Crne Gore koji je uspio da dobije stipendiju koja ga je odvela u SAD. Sam spomen o ideji o odlasku, planiranju i realizaciji tekao je na sledeći način:

Senad je za ponudu čuo samo noć prije konačnog roka, ali je svejedno stigao da se prijavi na program A-SMYLE.

Nakon prolaska kroz prva dva kruga i intervju koji su uslijedili u trećem, u aprilu je stigla prelijepa vest da je dobio stipendiju, i da odlazi za SAD krajem avgusta te godine. U daleku zemlju polazi još 16 drugih učenika iz čitave Crne Gore, od 400 prijavljenih. Senad se trenutno nalazi u državi Vermont na istočnoj obali i graniči se

sa državom Njujork. Izuzetno je hladno; Temperature u februaru se spuštaju i do -35! Znatno niske temperature prati i debeli snježni pokrivač, rijetkost u Ulcinju. Amerikance smatra izuzetno druželjubivim, i već su ga prihvatili kao dio njihovog društva. Slobodno vrijeme provodi igrajući tenis, a učestvuje i u snoubordingu. Kroz nekoliko dana će ići da posjeti Bijelu kuću u Vašingtonu. Sve u svemu, uživa. Međutim, poručuje nam i da mu svi nedostajemo, te da jedva čeka da kroči na crnogorsko tlo.

Zerina Bogučanin III-1

RUDOVIĆI NADIGRALI SVE

Održan je prvi turnir u fudbalu u našoj školi. Turnir je počeo 23. februara 2013. godine. Za turnir je bilo prijavljeno 16 ekipa. Prisustvovali smo izvanrednoj igri naših fudbalera. Svaki razred je bodrio svoje predstavnike. Ovaj turnir ne bi bio ni upola zanimljiv da nije bilo vatrenih navijača naše škole.

U prvom kolu je prošlo osam ekipa. U osmini finala sastale su se najbolje ekipe ovog turnira. Svaka ekipa je igrala najbolje što je mogla, dok se svaki pojedinac koji je igrao trudio da da sve od sebe. Do polufinala došli su samo najbolji. U polufinale su ušla odjeljenja IV-1 i III-11, dok sa druge strane IV-2 i II-7. Finalisti su bili odjeljenja III-11 i IV-2, a kao pobjednik iz finalne utakmice izašlo je odjeljenje III-11. Bili smo svjedoci brojnih mladih talenata u svom najboljem izdanju.

Edin Vejsilović IV-1

IN MEMORIAM

Toga se četvrtka sve promijenilo. Nijedan naredni dan nije bio manje bolan. Nijedan naredni sat nije bio toliko tih, koliko nas je zanijemio onaj u kojem je naš drug umro. Ta tišina se nikada nije zaboravila. Ljubo je bio jedan od rijetkih. Bio je obožavan u društvu. Pravi drug. Nije se mnogo razlikovao od ostalih, a bio je poseban.

Učio je sa nama deset godina. Kada je imao slobodnog vremena, nije ostajao kod kuće kao ostala djeca, već je trošio energiju igrajući košarku ili bi nalazio neku drugu zanimaciju. Rukomet je bio sastavni dio njegovog života. Treninzi i utakmice su ga činile srećnim. Sedamnaestog maja je bio u školi, kao i svakog drugog dana. Nasmijan i veseo. Zajedno sa nama je pravio planove za sutrašnji dan, predviđen za izlet. Niko od nas nije ni slutio koliko će ta majaska noć nama biti hladna i mračna, i niko nije pretpostavljao da će se sve promijeniti kroz par sati.

Ljubo je nakon časova otišao kući, a zatim na trening. Ništa nije ukazivalo na nesreću koja će se dogoditi za svega par sati. Na tom je treningu ostavio srce na terenu, u pravom smislu te rečenice.

Rekli su mi da je imao moždani udar i izgubio svijest. Pao je. Legao je u sali u kojoj je nekada trčao sa nama i igrao se. Više nije ustao. Njegove su se tople, crne oči sklopile. Svi prisutni su bili potreseni, skamenjeni. Prosto, uz želju da se trgnu iz tog sna, iz kog se, nažalost, još niko nije probudio. Naš je Ljubo zaspao, a dušu ponio među anđele. Mi živimo sa velikim bolom i ljutnjom na život već devet mjeseci. On je prestao da diše te majske noći. Od tada nije među nama, ali će zauvijek živjeti u srcima svih nas.

Andela Nikolić III-7

MATURSKI ISPIT

Uzevši u obzir da su u toku pripreme za maturantima nemili događaj – maturski ispit, odlučili smo da anketiramo neke od naših učenika u cilju saznavanja njihovog mišljenja o ovom sistemu.

Koje predmete ste izabrali da polazete?

DAMIR: Matematiku, crnogorski, geografiju i likovno.
MILOŠ: Crnogorski, njemački, engleski i geografiju.
ANETA: Engleski, crnogorski, sociologiju i njemački.
BRANKO: Crnogorski, engleski, njemački i geografiju.
JOVAN: Crnogorski, engleski, njemački i matematiku.

Da li smatrate da ste imali odgovarajuće pripreme za maturu?

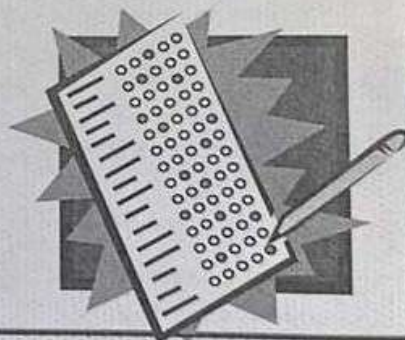
DAMIR: Ne. Može to malo bolje.
MILOŠ: Ne.
ANETA: Zavisi od predmeta. Mada, ima još vremena.
BRANKO: Smatram da ih nismo imali.
JOVAN: Apsolutno ne!

Da li mislite da je ovaj sistem školstva efikasan? Zašto?

DAMIR: Ne, zato što nam oduzima više vremena i nismo dovoljno pripremljeni za nešto takvog tipa. Doduše, dobro je to što obnavljamo gradivo iz sva četiri razreda.
MILOŠ: Smatram da nije nipošto efikasan, i da predstavlja samo dodatan teret za učenike.
ANETA: Sistem je možda efikasan, ali mi ga nismo znali najbolje primjeniti.
BRANKO: Da, veoma je efikasan. Zašto? Zato.
JOVAN: Ne. Totalno je gubljenje vremena.

Da li smatrate da ste spremni za maturu?

DAMIR: U potpunosti!
MILOŠ: Biću uskoro, nadam se.
ANETA: Da.
BRANKO: Ja sam za sve spreman.
JOVAN: Jesam, definitivno!

Ove godine smo odlučili da posvetimo jednu stranicu i učenicima koji su postigli zavidan uspjeh tokom četiri godine provedene u ovoj školi. Osim toga, htjeli smo da objelodanimo njihove planove za budućnost, u nadi da će vam biti inspiracija u vašim izborima.

LUČAŠI 2012/13.

Bačlija Aleksandar učestvuje u brojnim školskim i vanškolskim aktivnostima. Izrazio je želju da studira računarске nauke.

Čaušić Azra pokazuje veliki talenat za umjetnost i članica je naše redakcije. Azra želi da studira građevinu.

Čović Balša je strastven ljubitelj i poznavatelj sporta, a pored toga i odličan učenik koji će dalje školovanje nastaviti na ekonomskom fakultetu.

Četković Daniela pokazuje najviše interesovanja za matematiku, a studiraće poslovnu ekonomiju.

Đakonović Branko voli matematiku i fiziku, te će se opredijeliti takođe za građevinski fakultet.

Đakonović Jovan posebno pokazuje svoje znanje u matematici, a studiraće informatiku u Beogradu.

Juković Maida je pokazala širok spektar interesovanja, od plesa do psihologije. Studiraće farmaciju.

Kalezić Aldina posebno se ističe u stranim jezicima, a želi se posvetiti pravu.

Maković Nikola pokazuje veliki talenat za crtanje i matematiku, što će mu dalje pomoći na arhitekturi.

Popović Aneta je predsjednica Školskog parlamenta i đak škole. Interesuju je prirodne nauke, te će se okušati u medicini.

Redžematović Damir voli matematiku i engleski jezik, ali će dalje školovanje nastaviti na stomatologiji.

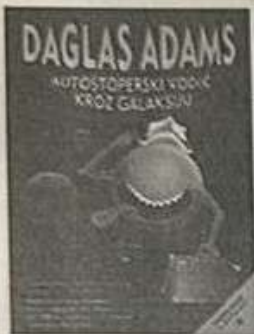

Vujošević Jovana je članica debatnog kluba i ističe se u retorici. Dalje se želi posvetiti pravu.

PREPORUKE

I ove godine, kao i prošlih, odlučili smo da vam uputimo nekoliko preporuka u poljima muzike, filma i književnosti, a potrudili smo se da ispoštujemo svačiji izbor (dok god je pomenuti unutar granica dobrog ukusa).

KNJIŽEVNOST:

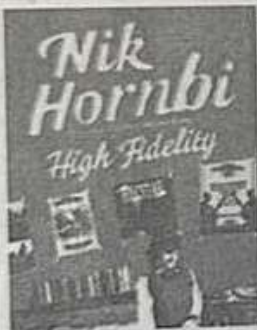

DAGLAS ADAMS - "AUTOSTOPERSKI VODIČ KROZ GALAKSIJU"

Nastao davne 1977. godine, prvenstveno kao radio-serijal, Autostoperski vodič kroz galaksiju ne prestaje da oduševljava svojim britkim, intergalaktičkim humorom, nezaboravnim došjetkama i jedinstvenim likovima, koji prolaze kroz najnevjerojatnije avanture. Kao jedan od najblistavijih primjera svojevrsnog parodiranja žanra naučne fantastike, ovaj roman postavio je nove, nezaobilazne standarde prema kojima se i dan-danas ravnaju kako čitaoci, tako i drugi pisci. Dakle, autostoperi, "bez panike", i sjetite se da je "peškir jedna od najkorisnijih stvari koje autostoper može da posjeduje."

ERNESTO SABATO - "TUNEL"

Tunel je zgusnuta unutrašnja drama čoveka koji je paralisiran svojom ljubavlju prema ženi koju slučajno sreće i na koju projektuje svoju potrebu za istinskim podudaranjem sa drugim ljudskim bićem. Ernesto Sabato u ovom romanu-minjonu otvara problem psihologije - tunela kod onih ličnosti koje postaju robovi sopstvene senzitivnosti, nesposobni da sagledaju svijet objektivno i uključe se u njega. Napisano davne 1948. godine, smatra se Sabatovim *magnum opus*-om.

NIK HORNBI - "HIGH FIDELITY"

Rob je zavisnik o popularnoj muzici i vlasnik posrnule prodavnice gramofonskih ploča. Njegova devojka, Lora, upravo ga je prevarila sa komšijom sa sprata, a to je Robu donelo i patnju i olakšanje. Naposljetku, da li je mogao da život provede s nekim ko ne sluša kvalitetnu muziku? Rob će potražiti utočište u društvu neobičnih radnika u njegovoj prodavnici, koji beskrajno pričaju o omiljenim filmovima i albumima. Nakon kraćeg "izleta" sa američkom pjevačicom, ponovo će sresti Loru i početi da razmišlja kako možda nije toliko loše skrasiti se i zasnovati porodicu...

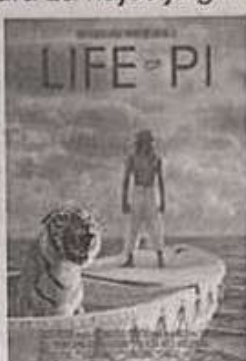
MUZIKA:

Za muzičku industriju možemo tvrditi da je donekle „usporila“ ove godine. Dobar pop album je postao gotovo nepoznat pojam, uzevši u obzir da je sve veći fokus na singlovima koji će postati hitovi, nasuprot kvalitetnom sadržaju čitavog albuma. Izdvojićemo debi album škotske pjevačice **Emeli Sande** kao jedan od rijetkih izuzetaka. Pjevačica rodom sa susjednog nam Kosova, **Rita Ora**, je protekle godine uspjela da ostvari više „vrućih“ hitova sa istog albuma, stoga možemo izdvojiti i nju. Od „alternativnije“ muzike valja pomenuti nove albume grupa **Muse** i **The Black Keys**, kao i interesantan debi engleske grupe **Alt-J**.

FILM:

Za razliku od muzičke, moglo bi se reći da je ov godine filmska industrija bila izuzetno produktivna, te da imamo mnogo naslova, i niskobudžetnih i blokbastera koji postigli uspjeh i kod kritičara i kod publike. Od visokobudžetnih filmova možemo pomenuti novog Džejsma Bonda, **Skyfall**, miljenika britanske kinematografije, kao i **Life of Pi**, neuobičajenu mješavinu divnih, specijalnih efekata i interesantne, poučne priče. Ljubitelji mjuzikla će biti oduševljeni adaptacijom poznatog romana Viktora Igoa, **Les Miserables** (Jadnici), dok će se onima koji vole mješavine komedije i drame dopasti filmići **The Perks Of Being A Wallflower** i **Silver Linings Playbook**, sa dirljivim pričama i odličnom glumačkom ekipom (a Oskara za najbolju glumicu dobijaaa...)

JUBILARNE NAGRADE PROFESORIMA

Ovu priliku želimo iskoristiti da čestitamo profesorima koji ove godine slave deset, dvadeset ili trideset godina svog rada u školi. Čestitamo profesorima, i nadamo se da će još dugo raditi u ovoj školi.

30 GODINA RADA:

Hasije Muja, prof. ekonomske grupe predmeta
Nepe Peraj, prof. albanskog jezika i književnosti
Husein Katana, direktor škole
Bilal Nikezić, prof. likovne umjetnosti

20 GODINA RADA:

Rasim Muja, prof. latinskog i francuskog jezika
Ljubica Vukčević, prof. engleskog jezika i književnosti

10 GODINA RADA:

Valjbona Derviši, prof. matematike
Ćemalj Bajrović, prof. matematike

PROZA

Ugradila sam doživljaj u sjećanju

Srednja škola, puna lijepih uspomena, doživljaja, iskustava, uspona i padova. Nezaboravne godine provedene za ispisanim i iškrabanim klupama, i zanimljivim društvom. Urezano u sjećanje, one neprospavane noći, smijeh do zore, zabavljanje, sve je to dio naše lude ekskurzije. Znam da će proći godine, ali uspomene i doživljaji nikada neće izblijediti. Svaki momenat za sebe je poseban. Svaki sat je prolazio kao minut, sve se brzo završilo. Kako kažu, sve što je lijepo kratko traje. Česte se nađem sama u sobi, sklopim oči, pustim muziku i opet se nađem daleko od svojih, dalje od svega na šta sam navikla, dalje od svoje svakodnevnice, i opet se vrati taj osjećaj da to ponovo doživljavam. Onda shvatim da se to dešava samo jednom u životu, i da su to najljepše provedeni dani. Otvaram oči i suočavam se sa realnošću, a licem mi se raširi tuga. Neću biti tužna. Neću žaliti za onim što je prošlo. Biću srećna što se meni tako nešto uopšte i dogodilo. Smatram da sam privilegovana što sam provela takve dane sa mojim društvom. Svaki trenutak je bio dragocjen, ali tek sada, kada sagledam sve to u glavi, javlja mi se predivan album pun slika nasmijanih i bezbrižnih mladih lica, koja možda nikad više neće biti tako bezbrižna i srećna. Uvijek ću imati svoja sjećanja da mi izmame osmijeh na licu. Prema tome neću biti ravnodušna. I za trideset godina ću se sjetiti svega i osjetiću neku draž i milinu u svojoj duši. Ako postoji nešto što se ne može zaboraviti, onda su to školski dani. Srećna sam što sam u srcu i u sebi izgradila i urezala takvu uspomenu, zlata vrijednu. Život i godine će proći, ali ja ću ovu uspomenu nositi do svoje smrti, i nikada neće postati kamena, beživotna. Živjeti život pun sjećanja je ono što nas, u suštini, čini besmrtnima.

Martina Stanović IV-1

Nije važno gdje se nalazimo, već u kom smjeru se krećemo

Živimo u vremenu u kojem je lako posrnuti i skrenuti sa puta koji smo godinama pratili. Važno je imati cilj i dati sve od sebe da do tog cilja stignemo bez obzira koliko smo u početku daleko od njega. Sredina u kojoj se nalazimo može biti presudna za donošenje pogrešnih odluka i pravljenje pogubnih koraka u našim životima. Ukoliko smo u bilo kojem pogledu drugačiji od ljudi u našoj okolini, oni će učiniti sve kako bi nas stopili sa njom, koliko god željeli da se odupremo. Ako imamo istinsku želju za nečim, sigurno to možemo ostvariti, iako ćemo mnogo puta biti na korak od dizanja ruku i predavanja. Snaga, volja i upornost su ono što će nas dovesti do postavljenog cilja. Stizanje do njega može biti vrlo sporo i postepeno, ali je vrijedno čekanja. „Polako, ali sigurno“ - tu frazu smo puno puta čuli od starijih i iskusnijih osoba. Za to ostvarenje je potrebno znati smjer u kome se želimo kretati. Postoje primjeri osoba koje su se svim silama izborile za ostvarenje svojih snova, iako su bile sprečavane i daleko od cilja, sve zahvaljujući tome što su znale kuda idu. Život je jedan, nema reprizu. Momente ne možemo vratiti niti pauzirati, zbog čega moramo imati zacrtane vrijednosti i znati put koji želimo slijediti.

Teodora Vučković III-1

Ženama

Borba žena za ostvarenje osnovnih ljudskih prava bila je dugotrajna. Vijekovima su bile izolovane od javnog života. Osmi mart je dan kada se prisjećamo svih žena koje su učestvovala u pokretima širom svijeta. To je dan pobune u ostvarenju ženskih prava. Veliki broj žena i danas trpi nasilje. Bivaju vrijeđane, ponižene, povrijeđene. Podnose to u nadi da će se nešto promijeniti. One to svakako ne zaslužuju. Svakoj ženi treba posvetiti nježnost i pažnju. Smatram da u današnje vrijeme ne treba dopustiti diskriminaciju i da borba za ženska prava ne treba postati dio prošlosti. Sve bi moglo biti drugačije kad bi ljudi imali više razumijevanja, poštovanja i tolerancije. Uspješni smo samo ako se međusobno pomažemo i uvažavamo. Koliko god da je muškarcu u trenutku teško i koliko god da je povrijeđen, nikad se ne smije predati bijesu. Treba riješiti konflikte na dostojanstven način. Neophodno je da žena bude dovoljno hrabra i da se izbori za svoj cilj i svoja prava. Osmi mart ne treba posmatrati kao povod za kupovinu cvijeta i poklona, već kao dan kada ćemo se sjetiti svih žena kroz istoriju koje su se izborile za prava koja sada imamo.

Vanja Mićović I-1

POEZIJA

LJUBAV

Da li ste se ikada zapitali šta je ljubav? E, pa, ja nisam... Kažu da je ljubav nešto najljepše što može da se desi svakom čovjeku. Ona te održava u životu, pomjera granice, vodi žestoku borbu sa srcem i razumom, i otprilike uvijek pobijedi. Svakog dana sam sve više uvjeren da je ljubav baš onakva kakvom je zamišljam; Slatka, prijatna, drugačija, posebna... Nekad i nemoguća, neostvarena, tragična, smiješna, čudna. Smatram da, uprkos svemu, ne postoji ništa ljepše od prvog poljupca, pogleda punog čežnje koji samo može biti odraz zaljubljenog čovjeka.

Ljubav je kad volite šta drugi vole. Ljubav je kad ste čak spremni da se mijenjate zbog drugoga, da odete daleko i živite potpuno drugačiji život sa voljenom osobom. Ljubav je kad u svakoj mani partnera pronađete vrlinu, kad ne dozvoljavate da riječi drugih zavladaju vama, i kad znate da vaš šapat može nadjačati buku milion drugih djevojaka ili momaka. Kad se ne plašite ničeg i nikoga, jer znate da ćete uvijek biti zajedno. Mada, ponekad mi se čini da ljubav savršeno dobro zna koliki uticaj ima nad čovjekom. Možda zbog toga stalno iskušava čovjeka i osobe njemu drage.

Zašto je to tako? Zašto svakog dana slušam pjesme u kojima je ljubav glavni krivac za bol i patnju koju osoba proživljava? Posmatrajući zaljubljeni par, shvatam da njima riječi više nisu potrebne, i da hiljadu stranica njihove ljubavne knjige ispisuju upravo pogledi u kojima se jasno ogledaju najiskreniji izlivi nježnosti. A na onoj hiljadu i prvoj stranici, svoju sagu ispisuju mržnja, patnja, bol, ogorčenost i razočarenje. Zbog čega?

Čak i najveći mislioci kroz vijekove traže odgovore na ova pitanja, što me navodi na pomisao da mi nismo tu da bi ljubav shvatili, već da bi u njoj uživali.

Ljubav od čovjeka napravi ništa, i obrnuto, ni od čega napravi čovjeka!

Slađana Janinović II-1

PRAZNINA

*Duša je moja praznina,
bezoblična pusta tmina,
koja nema nikakvog značenja
i ni sa čim nema dodira.*

*I dani su moji sivi
nigdje nema svjetlosti.
Ja tako živim u tišini
a tako mi se i ne živi.*

*Da ima bare nekog osjećaja
da moj život noćne more nisu,
da makar i bol osjetiću,
da, i za bol, prazninu
mijenjaću.
Sati polako prolaze,*

*za njima i dani, i godine.
Ništa mi novo ne donose,
više i ne razlikuju se.*

*A da li mi išta drugo i treba?
Šta je to zapravo sreća?
Nije li to obmana najveća?
Obmana koja je i previše
ishvaljena,
a traje svega nekoliko trenutaka?*

*Čari života meni su strane,
previše ničega ima da se kaže,
na papiru ne može sve da stane,
pustoši je svuda, i previše.
Godine moje i dalje teku prazne.*

GDJE NAĆI SEBE?

*Gdje sam tu ja
u očima ovoga svijeta?
Tako okrutnoga, tako hladnoga.
Koja je svrha mog postojanja?*

*Gdje ću sebe pronaći, koji su
moji putevi? Da li ću zauvijek
ovim svijetom lutati?
Da li ću na samom početku
pasti?*

*Gdje su se izgubile riječi moje,
da ih nisu vode odnijele
ili su ih hladne noći ukrale?
Riječi moje, zauvijek utihmute.*

*Gdje ću ja naći sreću,
gdje na ovom svijetu odmoriću?
Da li sebe ikada pronaći ću,
ili zauvijek sjenka nijema ostaću?*

Vojin Četković II-1

ENGLISH

You know that feeling when something tears you up from the inside? So many strong emotions, not knowing if you're empty or weighing tons. Only the pain in your chest is what you're conscious about. You breathe heavily. And that kind of feeling wields from the moment you open your eyes. Even when you close them, you know that you won't be able to fall asleep. And if, or when, the sleep comes, those are the only moments of peace. Moments that feel like a couple of seconds, and yet bring such tranquility. But, an ever larger emptiness forms when you come to your senses and realize that was not reality. You want to believe that none of it is actually happening, waiting for someone to scream out your name and for this to be one of those rapidly forgotten nightmares. Days passing by as years, and years as centuries, still I heard no one say my name, to tear down the doors of the dungeon I'm in and set me free.

You run into too many setbacks, you can't make it on your own. I've been fighting for a long time now and I cannot say that I have withdrawn. I'm still breathing, aren't it? Barely, but here I am. Sometimes, I see a glimmer of light and then I stare and come to a conclusion - the Moon. Reflecting the light from the Sun. So there is a sun, after all? It's faraway, but it's there. I never wanted too much light, as it can make a human blind and unaware of the surrounding dungeon and its hidden monsters. I've never wanted that huge ray of happiness fixed directly at me - the tiniest part is enough to break free and lighten up the dark, and I, I'll be next to it, searching for the upbeat from the sun. However, I find it even harder to breathe at the moment. What's it like, that feeling of happiness caused by one's presence? A touch of their hand, the fragrance of their soul. I have forgotten. I'm still waiting. And I always will be. For the hope has not been vanquished, and will not be any time soon.

Ivana Lukić IV-1

Writings of a basket case...

I smiled today.
It felt all right.
No pain in the
corners of my
mouth.

Why are you
like a bird
with broken wings
falling from the
sky?

My flames have
disappeared
and I have an
sudden need
to have your fire
burn my skin.

What is the word
for a being
stripped of its dreams
with its imagination
left for dead
and its creation
forgotten forever?
Is it called
a human?

Can you surprise me someday?
Come around.
I would surprise you
every day of my life.

Dream of the outside world,
the one you're too blind to
see,
because you turned off the
lights
in the world you call your
own.

Every exit
is a wrong path
Every road
is a dead end.

You tickle the
hollow in me,
and yet you've
never desired
to try and
make me whole.

The quietest
silence is
sometimes louder
than a scream of
fright.

S. B.

DEUTSCH

Unsere Umwelt – heute und morgen?

Anstieg des Meeresspiegels, Überschwemmungen, Stürme, Dürren, Ausrottung von Arten – alle diese Begriffe sind uns ziemlich bekannt. In der zweiten Hälfte dieses Jahrhunderts wurde über das Thema „Klimawandel“ intensiv gesprochen. In unserer Klasse wurde auch über die Umwelt diskutiert, mit Schwerpunkt auf der Luftverschmutzung durch Kleinwagen, Niederholzung der Wälder, Plastik- und Ölteppiche in den Ozeanen, Freisetzung von CO₂ usw.

Ist der Umweltschutz eine Notwendigkeit, oder wirtschaftlicher Luxus? Müssen wir uns tatsächlich Sorgen über das Weltretten machen? Soll wirklich so viel Geld dafür ausgegeben werden? Viel mehr als für gewisse tödliche Krankheiten wie z.B. AIDS die überall erdrückend zu sein scheint.

Dafür sprechen Fakten, die man in keinsten Weise ignorieren geschweige, denn als eine Art Wirtschaftlichenluxus ansehen kann. Jeden Tag wandern mehr und mehr Tonnent Müll, Öl und so weiter in unsere Seen, Flüsse, Meere und das schadet nicht nur der Umwelt, sondern ist das auch für die Menschheit regressiv, weil dadurch zunehmend Fischarten und Meereslebewesen aussterben. Vögel verweckeln den Plastikmüll mit richtigen Futter, oder bleiben mit ihren Federn in Öl stecken und können nicht mehr fliegen. All dies sind nur ein paar Beispiele, die die Menschheit jeden Tag härter treffen. All die Tonnen Abgase, die wir tagtäglich produzieren, führen zu großen Ausschütungen von CO₂. Dieses ruinöse Gas zerstört unseren einzigen Schutz von den gefährlichen Sonnen – und UV-strahlen.

Dagegen spricht, dass es auf unserem Planeten auch andere zahlreiche Probleme gibt, wie z.B. Armut, Krankheit (wie AIDS; Tuberkulose, usw), Korruption, Misshandlungen seien diese rassistischer oder doch Körperlicher Art, Finanziellekrisen... Es ist doch nur legitim seine Meinung zu vertreten für was es besser wäre mehr zu investieren, jedoch könnte man auch die Auffassung vertreten, dass es mit mehr Naturkatastrophen und weiteren Ereignissen, die der Menschheit schaden, auch nicht nützen würde, wenn irgendein Staat oder einzelne Leute auf verschiedenen Machtposten einen finanziellen Aufwind erleben.

Wenn ich alle Argumente in Betracht ziehe, vertrete ich den Standpunkt, dass wir die Erde so viel wie möglich schützen müssen, weil es nur eine gibt. Deswegen ist der Umweltschutz notwendig. Ich glaube, dass das Bewusstsein der Menschen über dieses Thema nicht genug entwickelt ist. Der Mensch ist ein Müll produzierendes Tier und dieses Verhalten bringt vielen Konsequenzen mit sich. Wir sollen nicht immer die ökologischen Probleme als strukturelles Problem ansehen, sondern auch wie eine subjektive Schuld. Wir sind die, die das Wasser laufen lassen, während wir die Zähne putzen. Wir kaufen die Getränke in Plastikflaschen. Wir verwenden die Plastiktüten. Wir verseuchen die Luft, wenn wir unsere Autos fahren. Ich denke, dass wir noch nicht wissen was für ein Gefahr uns droht. Krankheiten wird es schon immer geben, das werden wir irgendwie überleben... aber was wenn wir unser Planet zerstören?

Zum Schluß möchte ich sagen – es wäre gut, wenn wir die Technik nicht nur als Ursache der ökologischen Probleme verdammten. Technik hat auch einen Vorteil – wir könnten sie eher als Mittel zur Lösung der Umweltprobleme verwenden. Wir stehen vor einem Wettlauf gegen die Zeit!

Aneta Popović IV-1

BISERIA

Prof. Ljilja R: „Po vama je Beket, Nobelovac, napisao komično djelo, nesreće nepismene!“

Elvira: „Trava raste, Fridrih Niče.“

Damir: „Kako bih rado otkinuo ruke kad spavam. A u autobus noge.“

Prof. Valjbona: „Je l' svima jasno, Aneta?“

Marija: „Predomislila sam svoje mišljenje.“

Živa: „Zdrago.“ (Zdravko/Drago)

Violeta: „Note su znači za obilježavanje valova.“

Prof. Fehima: „Divanovička, kak' se bješe ti prezivaš?“

Tijana: „Na teoriju Jugoslavije“ (teritoriji)

A: „Koji je ovo parfem?“

B: „Givenchy Pi.“

A: „Nije pi, baš je super!“

Prof. Ljilja R: „Začepi dok lupam!“

NN: „Daj mi majicu na bretele, al' da nije dugih rukava!“

Prof. Astrit: „Imamo tačku 'A' i tačku 'Ba'.“

Prof. Rejzi: „Zato uvijek nemoj da se izdaješ.“

A.K: „Ulcinj je opšta imenica zato što je opština Ulcinj!“

Sonja: „Imamo kod profesorice Gubice sad.“ (Ljubice)

Marija: „Marakumi Marakami“ (Haruki Murakami)

Bojan: „Uh, ova klima kako duva, ugušiću se!“

Prof. Valjbona: „Ako se ugušiš, ugasićemo je.“

Prof. Rejzi: „Od četvrtka ću vas pi-pi-pitati.“

Sandro: „A mi ćemo b-b-bježati.“

Daniela: „Metafizika je knjiga koja je

